

UNHCR

Magazine

**Vluchtelingen
brengen
woestijn tot bloei**

Onherkenbaar groen

**Rohingya bouwen
hun toekomst op:
We verbouwen
nu onze eigen
groenten weer**

**Olympisch zwemster
Yusra Mardini:
Het is geen
schande om
vluchteling te zijn**

TERUG NAAR HUIS

Sadiq weet niet precies hoe oud hij is. Hij vermoedt tussen de 70 en 80 jaar. Sinds hij is teruggekeerd naar zijn geboorteland Afghanistan, woont hij in Dasht-e Tarakhil. Dit is een informele nederzetting aan de rand van Kabul, waar vooral teruggekeerde Afghaanse vluchtelingen wonen.

Ongeveer 5,2 miljoen Afghaanse vluchtelingen zijn sinds begin 2000 naar hun land teruggekeerd. De meesten zijn hun huis en bezittingen kwijt en hebben geen werk. Samen met partners helpt UNHCR deze mensen om toegang te krijgen tot basisvoorzieningen, land en werk, waardoor zij hun leven weer op kunnen bouwen.

INHOUDSOPGAVE

- 4 NIEUWS & TIPS
- 11 VERGETEN CRISIS:
DEMOCRATISCHE REPUBLIEK CONGO
- 17 GASTCOLUMN: JOEP MERKX
- 18 PORTRET: VIVIANA UIT VENEZUELA

VAN OVERLEVEN NAAR WAARDIG LEVEN

IK BEN YUSRA. IK BEN VLUCHTELING EN MET TROTS ZET IK ME IN VOOR VREDE

BEELDREPORTAGE: VLUCHTELINGEN BRENGEN WOESTIJN TOT BLOEI

VOORWOORD

“Those who cannot remember the past are condemned to repeat it”.

Een beroemde quote die voor mij de waarde van herdenking weerspiegelt. Het herinnert ons eraan dat vrijheid helaas geen vanzelfsprekendheid is. Dit jaar vieren we in Nederland voor de vijfenzeventigste keer Bevrijdingsdag en staan we stil bij de waarde van vrijheid, democratie en mensenrechten.

Tijdens het schrijven van het voorwoord van de eerste editie van het UNHCR magazine was ik zwanger en inmiddels ben ik de trotse ouder van een gezonde zoon. Ik ben niet zo'n fan van clichés, maar moet toegeven dat het hebben van een kind je kijk op de wereld toch weer bijstelt. Het bevestigt ook het voorrecht van het leven in een vrij land, met bijbehorende keuzemogelijkheden en voorzieningen.

De verhalen in dit UNHCR Magazine gaan over families die dit voorrecht niet hebben. Zij werden gedwongen om te vluchten. We laten zien hoe UNHCR, met uw steun, helpt om hun levens elders op te bouwen. Zo volgen we Rohingya boeren die het geweld in Myanmar zijn ontvlucht en nu in Bangladesh opnieuw land bebouwen. En we volgen Yusra uit Syrië, die in 2016 meedeed met het eerste 'vluchtelingenteam' op de Olympische Spelen. Yusra zet zich nu als UNHCR ambassadeur in voor vrede.

Het zijn mooie voorbeelden van mensen in zeer benarde situaties, die met steun van mensen zoals u een kans krijgen om onder betere omstandigheden hun leven weer op te bouwen en voort te zetten.

Heel hartelijk bedankt voor uw steun!

Saskia Baar
Hoofd Marketing en
Private Partnerships

NIEUWS & TIPS

DONATIE BEDRIJVEN

Rituals Cosmetics doneert warme kleding

Afgelopen winter heeft Rituals Cosmetics zich samen met UNHCR ingezet voor Venezolaanse gezinnen op de vlucht. Duizenden kledingstukken zoals broeken, truien en pyjama's werden vanuit Nederland verscheept naar Ecuador, een land dat momenteel meer dan een miljoen Venezolaanse vluchtelingen opvangt. Met deze donatie hebben we honderden gezinnen op de vlucht van warmte en comfort voorzien tijdens de koude wintermaanden. We zijn Rituals enorm dankbaar voor deze gulle gift.

JUBILEUM

75 jaar Verenigde Naties (VN)

Dit jaar vieren we in Nederland 75 jaar vrijheid. Net na de Tweede Wereldoorlog werden de Verenigde Naties opgericht en inmiddels bestaan de VN uit bijna alle landen ter wereld. Samen zetten de 193 lidstaten zich in voor internationale vrede en veiligheid. Vijf jaar na de oprichting van de Verenigde Naties ontstond UNHCR als de VN-Vluchtelingenorganisatie. Vandaag, 70 jaar later, werken we met 16.803 medewerkers in 134 landen om mensen op de vlucht te helpen.

RAPPORT

Gezinshereniging moet eerlijker

UNHCR heeft onderzoek gedaan naar de situatie van vluchtelingen in Nederland die zich met hun gezin willen herenigen. Op basis hiervan is het rapport *No Family Torn Apart* gepubliceerd. Hoewel Nederland een ruimhartig beleid heeft rondom gezinshereniging, zien we ruimte voor soepelere, efficiëntere en eerlijkere procedures. UNHCR voert daarom actief lobby voor snellere gezinshereniging en ondersteunt families met juridische en praktische bemiddeling.

➔ unhcr.nl/gezinsherenigingsrapport

Foto: © UNHCR/
Humans of Amsterdam

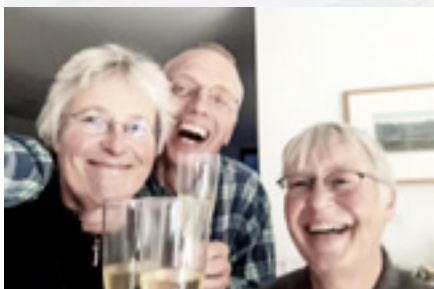

ACTIE

3 maanden huur

Toen Titia uit Groningen tijdelijk geen woning had, werd zij met open armen ontvangen door haar zus. Ze hoefde geen huur te betalen, alleen maar een beetje te helpen in huis. Titia was enorm dankbaar en bedacht het volgende: “Wat als ik nu andere ontheemden help met een maandelijkse schenking tot ik zelf een huis gevonden heb?” Uiteindelijk vond Titia een woning. De huurkosten die zij heeft bespaard tijdens haar verblijf bij haar zus heeft zij gedoneerd aan UNHCR: “UNHCR heeft dus drie maanden ‘huur’ gekregen”. Titia is nog steeds donateur. Dank u wel voor uw geweldige steun!

unhcr.nl/inactie

BOEKENTIP

Fahim

Pierre-François Martin-Laval

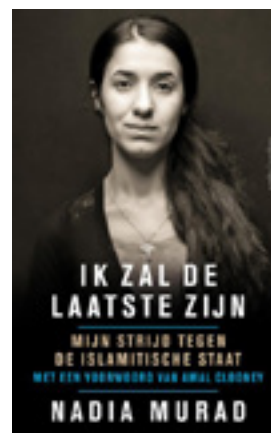
‘Fahim’ vertelt het waargebeurde verhaal van een jongen en zijn vader, die samen hun geboorteland Bangladesh moesten ontvluchten. Eenmaal aangekomen in Parijs blijkt het verkrijgen van asiel een ware strijd. Tijdens deze onzekere tijd ontmoet Fahim één van Frankrijks beste schaakmeesters: Sylvain. Fahim blijkt buitengewoon talentvol te zijn. Maar net wanneer het nationale kampioenschap schaken begint, staat Fahim op het punt te worden uitgezet. Fahim is vanaf 11 juni in de Nederlandse bioscopen te zien.

FILMTIP

Ik zal de laatste zijn

Nadia Murad

‘Ik zal de laatste zijn’ is een verhaal van ongekende moed en veerkracht. Mensenrechten-activiste Nadia Murad schrijft over haar vlucht uit de handen van de Islamitische Staat in Syrië. Ze vertelt in detail over haar ontberingen en haar levensgevaarlijke vlucht naar vrijheid. Een aangrijpend en inspirerend verhaal. Nadia Murad ontving de Nobelprijs voor de Vrede, de Václav Havel Mensenrechten Prijs en de Sacharovprijs.

PERIODIEK SCHENKEN

Wist u dat u ook kunt schenken met belastingvoordeel?

Bent u van plan om UNHCR voor langere tijd met hetzelfde periodieke bedrag te steunen? Dan zou u gezinnen op de vlucht enorm helpen. Maar wist u dat het voor u ook een belastingvoordeel kan opleveren? Als u ons vijf jaar lang een vast bedrag per jaar schenkt, kunt u deze periodieke gift volledig aftrekken van uw inkomstenbelasting.

Meer weten over de mogelijkheden van schenken met belastingvoordeel? Bel of mail gerust voor vragen of persoonlijk advies via 070 250 18 15 of donateursnl@unhcr.org. Of lees meer op unhcr.nl/schenken

Tips?

Heeft u leuke tips? Wilt u reageren op de inhoud van het magazine? Of ziet u graag uw actie hier terug? Stuur dan een e-mail naar donateursnl@unhcr.org.

ROHINGYA VLUCHTELINGEN BOUWEN EEN TOEKOMST OP IN BANGLADESH

VAN OVERLEVEN NAAR WAARDIG LEVEN

“Stel je een enorme stad voor, in een oogwenk uit de grond gestampt, van bamboe en plastic zeil. En ga daar eens proberen om de leefomstandigheden te verbeteren. Hoe zorg je dat levensreddende zaken, zoals schoon drinkwater, in alle uithoeken van het vluchtelingenkamp beschikbaar zijn? Het is een enorme uitdaging en we zouden dit niet kunnen doen zonder de hulp van de vluchtelingen zelf.” Aan het woord is Oscar Sanchez Pineiro, UNHCR veldmedewerker. Hij werkt sinds 2018 in vluchtelingenkamp Kutapalong, Bangladesh.

“**H**et eerste jaar lag onze focus op levens redden. Honderdduizenden mensen kwamen uitgeput, getraumatiseerd en gewond aan in het vluchtelingenkamp. UNHCR bood levensreddende hulp zoals onderdak, voedsel, water en medische zorg. Vervolgens moesten we zorgen dat deze mensen in het overvolle

kamp de moessonperiode overleefden. De hevige regenval brengt grote risico's met zich mee zoals overstromingen, landverschuivingen en de uitbraak van besmettelijke ziekten.”

“Nu, in het derde jaar, verschuift de focus naar de zelfredzaamheid van de gevluchte families. Zij staan centraal in

de hulpverlening en voeren een groot deel van de activiteiten zelf uit. Er zijn Rohingya docenten, hulpverleners, bouwlui, water- en sanitatiemedewerkers en boeren. De Rohingya verbeteren hun eigen leefomstandigheden en dit geeft hen een waardig bestaan. Daar zijn we enorm trots op.”

“Hier zijn we weer boeren, net als thuis”

Kleine groene plantjes piepen in keurige rijtjes boven de aarde uit. Sahera bekijkt ze met een tevreden glimlach. Over een tijdje zal ze de verse groenten oogsten en bereiden voor haar drie kinderen. Sahera woont in Kutapalong, Bangladesh, het grootste vluchtelingenkamp ter wereld.

“Mijn kinderen vinden het geweldig om groenten te verbouwen. Het herinnert ons aan thuis. Deze groenten smaken erg goed en ik hoef nu geen groenten op de markt te kopen.” In Sahera's tuin groeien spinazie, komkommers en

Aantal Rohingya vluchtelingen
die nu leven in Cox's Bazar

912.373

Kutapalong, Bangladesh

^ Sahera oogst verse groenten in het vluchtelingenkamp.

^ Sahera bereidt een maaltijd voor haar gezin van haar zelfverbouwde groenten.

pompoenen, de favoriet van haar jongste dochter Fatima. De laatste oogst bracht meer op dan het gezin zelf op kon eten. “We hebben genoeg groenten voor onszelf en onze burens. Als we dan nog overhouden, verkopen we het aan winkels in de buurt.”

Thuis leefde Sahera van de landbouw, net als veel Rohingya vluchtelingen. “In Myanmar hadden we een groot stuk land. Hier hebben we een klein moestuintje, maar dit tuintje maakt voor ons een groot verschil. Voordat we zaden kregen, hadden we niets te doen. We zijn heel blij dat we weer zelf groenten kunnen verbouwen.”

In 2018 startte UNHCR samen met een partnerorganisatie een landbouwproject in het vluchtelingenkamp. “Ze gaven ons planten, zaden en bamboe om schaduwplekken mee te maken”, vertelt Sahera. “We verzorgen de planten elke dag en mijn kinderen helpen met water geven.”

Het project is een groot succes. Inmiddels hebben de Rohingya boeren gezamenlijk 43,5 hectare grond bebouwd met bomen, struiken, kruiden en andere gewassen. Rondom het vluchtelingenkamp oogt het groen en levendig. De erosie is teruggedrongen en de Rohingya families verbouwen verse groenten en zijn weer zelfvoorzienend. <

Geweld tegen Rohingya in Myanmar

De Rohingya zijn een islamitische minderheid in het overwegend boeddhistische Myanmar. Al tientallen jaren vindt er met regelmaat geweld plaats tegen de Rohingya. Zij worden gediscrimineerd en krijgen geen officieel burgerschap of rechten in Myanmar. In augustus 2017 bereikte het bloedige geweld een hoogtepunt. Dorpen werden platgebrand en de inwoners vermoord, verkracht of opgesloten. Met honderdduizenden tegelijk sloegen mensen op de vlucht naar Bangladesh.

Grootste vluchtelingenkamp ter wereld

In enkele maanden tijd vestigden zich 740.000 Rohingya in de regio Cox's Bazar. De mensen kwamen gewond, getraumatiseerd en uitgeput aan op een plek die niet was toegerust om zoveel mensen tegelijk op te vangen. De omstandigheden waren erbarmelijk. Er moest zo snel mogelijk gezorgd worden voor onderdak, voedsel, medische zorg, water en sanitaire voorzieningen. UNHCR was direct ter plaatse en biedt er dankzij uw steun nog steeds hulp aan gevluchte Rohingya.

55.929

kinderen gaan naar school

52%

is vrouw, van wie een groot deel alleen met kinderen

500.000

Rohingya zijn geregistreerd en hebben een ID kaart

55%

van de vluchtelingen is jonger dan 18 jaar

370.582

mensen zijn bereikt met water, sanitatie en hygiëne-activiteiten

500

vrouwen zijn getraind in inkomensgenererende activiteiten

Deze cijfers zijn van augustus 2019 en geven een indruk.

Ik ben Yusra

Ik ben vluchteling en met trots zet ik me in voor vrede

Foto: © UNHCR/Jordi Matas

De Syrische Yusra Mardini (22) inspireerde vluchtelingen van over de hele wereld toen ze zwom op de Olympische Spelen in 2016. Nog maar een jaar eerder zwom ze voor haar leven toen ze de oversteek waagde van Turkije naar Lesbos. De motor van het rubberbootje waarin ze zat, weigerde op volle zee. Yusra en haar zus zwommen urenlang om de boot in veiligheid te brengen. Zij riskeerden hun leven om de 18 mensen aan boord te redden. Yusra's moed en zwemvaardigheden werden opgemerkt door het Internationaal Olympisch Comité en ze werd een teamlid van het eerste Olympische Vluchtelingenteam. Sinds april 2017 is Yusra ambassadeur van UNHCR en zij heeft een belangrijke boodschap.

“Mijn naam is Yusra. Ik zwom voor mijn leven en ik zwom op de Olympische Spelen.

Maar dit verhaal gaat niet over zwemmen. Het gaat over mijn andere identiteit. Mijn naam is vluchteling, althans, zo noemen ze mij. Mij en die 26 miljoen anderen, die gedwongen oorlog, geweld en vervolging ontvluchtten.”

“Dus, wie is deze vluchteling? Ooit was ik net als u. Ik had een thuis, ik hoorde erbij. Ik leefde mijn dagelijkse leven en was bezig met mijn eigen hoop, passies en problemen. Toen kwam de oorlog en veranderde alles.”

“De oorlog gaf me een nieuwe naam,

een nieuwe rol, een nieuwe identiteit: vluchteling. Plots moest ik alles laten vallen en rennen voor mijn leven. Ik verliet mijn huis, familie, vrienden en rende. Pas nadat ik de grens was overgestoken, realiseerde ik me dat ik meer had verloren dan mijn huis en al mijn bezittingen. Ik was mijn nationa-

“Niemand van ons had zich op die reis kunnen voorbereiden. De wanhopige gebeden op zee, de lange tocht, de vernedering bij het prikkeldraad.”

liteit, mijn identiteit en mijn naam kwijt. Ik was vluchteling.”

“Maar hoe moeilijk het ook was, we wisten dat er geen weg terug was. En toen, plotseling, eindigde de reis. We waren veilig. Ergens in een tent in een kamp begon de volgende fase: het lange wachten. Ik denk dat het toen pas echt tot ons doordrong. We hadden niets anders te doen dan huilen om wat we verloren hadden. Nu wisten we pas echt wat het betekent om vluchteling te zijn.”

“Dus hier zijn we, in een nieuw leven, waarvan we niet weten hoe lang het zal duren. Gemiddeld zijn vluchtelingen 20 jaar van huis. Een half leven gaat

^ Een bezoek aan het vluchtelingenkamp Za'atari in Jordanië.

^ Yusra tijdens haar vlucht bij de Hongaars-Servische grens.

^ Yusra tijdens een zwemtraining in Catania, Sicilië.

verloren en we horen er nooit echt bij. We wachten simpelweg tot er een einde aan de waanzin komt, zodat we naar huis kunnen.”

“We worstelen door. We doen ons uiterste best om te studeren, te werken, een nieuwe taal te leren, te integreren. Vaak zijn de barrières te hoog, de omstandigheden niet in ons voordeel. Maar we weten dat we het beste van deze vreemde en onverwachte situatie moeten maken. Dit is ons leven als vluchteling en ik heb een belangrijke boodschap.”

“Onze dood op zee mag niet normaal worden en onze ellende aan de grenzen

evenmin. We verdwijnen uit het zicht en leven in overvolle vluchtelingenkampen. Mensen zijn bang omdat we er anders uitzien, anders praten en anders geloven. Maar we zijn geen criminelen die een manier van leven willen bedreigen. We komen hier niet uit vrije wil.”

“Het is geen schande om vluchteling te zijn als we onthouden wie we zijn. Als we ons herinneren dat vluchteling zijn geen keuze is. Dat onze enige keuze was om thuis te sterven of de dood te riskeren door te proberen te ontsnappen. Het was de keuze tussen een bom of verdrinken op zee.”

“We zijn nog steeds de moeders en

vaders, broers en zussen. Geweld maakte wezen van ons. Oorlog maakte van ons doodsbangе ouders, die alles opofferen om onze kinderen van een bloedbad te redden. Vervolging verdreef ons uit onze huizen, op zoek naar vrede.”

“Dit betekent het om vluchteling te zijn. Dat is wie ik ben. Dat is wie wij allemaal zijn, die groeiende groep mensen zonder land. Ik ben Yusra. Ik ben vluchteling en met trots zet ik me in voor vrede, voor fatsoen en waardigheid voor alle mensen die op de vlucht zijn voor geweld. Uw steun aan UNHCR maakt dit mede mogelijk en daar ben ik u enorm dankbaar voor.” <

**We komen
ook op
plekken
zonder
postcode.**

Helaas gaan kinderen op de vlucht veel vaker dan andere kinderen niet naar school. Toegang tot onderwijs is niet alleen een recht, het is van wezenlijk belang voor kinderen en voor de maatschappij waarin ze opgroeien. Het Educating at scale project heeft ervoor gezorgd dat 225.000 kinderen op de vlucht weer naar school kunnen. Op deze manier zijn hun levens op een blijvende manier positief veranderd en durven zij weer te dromen over hun toekomst.

UNHCR, de VN-vluchtelingenorganisatie, ontving sinds 2002 een bijdrage van € 39,6 miljoen. Deelnemers van de Postcode Loterij: bedankt! Dankzij u kunnen wij UNHCR en meer dan honderd andere organisaties financieel ondersteunen. En dankzij u heeft de Postcode Loterij sinds 1989 al ruim € 6,2 miljard aan goede doelen geschonken.

Samen voor een betere wereld: postcodeloterij.nl

Dankzij u.

Democratische Republiek Congo

Het vergeten conflict in de Democratische Republiek Congo (DRC) is een van de meest ernstige humanitaire crises ter wereld. Er ontstond hoop nadat de burgeroorlog in 2003 ten einde kwam. Maar sindsdien laaien in verschillende regio's regelmatig gruwelijke gevechten op en worstelen duizenden mensen opnieuw om te overleven. Daarnaast vangt het land al jaren vluchtelingen uit andere landen op.

unhcr.nl/drc

15,9 miljoen mensen hebben humanitaire hulp nodig

5 miljoen
Congolezen
zijn ontheemd

58%
van hen
is kind

530.000
vluchtelingen
komen uit buur-
landen als Rwanda

>2.200
doden als
gevolg van de
ebola-uitbraak

Enkele
resultaten
van onze
hulp in
2019

47
klaslokalen
gebouwd

23.448
gezinnen
onderdak geboden

3
gezondheidscentra
hersteld of uitgebreid

VLUCHTELINGEN BRENGEN WOESTIJD TOT BLOEI

Nog geen vier jaar geleden was het een droge, dorre zandvlakte, bezaaid met witte tenten. In vluchtelingenkamp Minawao in Kameroen was geen takje groen te bekennen. In 2017 is UNHCR, met de hulp van de Nationale Postcode Loterij, gestart met het vergroenen van het vluchtelingenkamp. Bekijk het spectaculaire resultaat in deze fotoreportage.

Minawao

Vluchtelingenkamp Minawao ligt in het hoge noorden van Kameroen en biedt onderdak aan zo'n 64.000 vluchtelingen. De meerderheid van deze vluchtelingen komt uit Nigeria en vluchtte voor het geweld van Boko Haram.

^ Vluchtelingenkamp Minawao in 2016. De regio wordt geconfronteerd met een hoge bevolkingsgroei door vluchtelingen uit Nigeria. De regio kent zeer warme temperaturen en heeft te maken met verwoestijning.

Foto: © UNHCR/Alexis Huguët

< Januari 2019, een groep Nigeriaanse vrouwen plant kleine bomen rondom het vluchtelingenkamp. De omgeving is steeds groener geworden sinds de start van het project.

Foto: © UNHCR/Xavier Bourgois

Bodem uitgeput door toename vluchtelingen

De grote en plotse toename van vluchtelingen in Minawao heeft de natuur in korte tijd erg onder druk gezet. In het gebied, dat al bekend stond als uitermate droog, werden bomen gekapt om te gebruiken als brandhout. Er verdwenen steeds meer bomen en planten en de bodem raakte uitgeput. Om verdere uitputting en droogte te voorkomen, zet UNHCR zich samen met de Land Life Company in voor vergroening van het vluchtelingenkamp.

› Jonge bomen worden opgekweekt in een ronde bak met een gat in het midden. De bak wordt gevuld met water en voorzien van rietjes, een deksel en aarde. Deze duurzame 'cocoon technologie' bespaart veel water. Na 1,5 jaar is de boom groot en sterk genoeg om in de volle grond te worden geplant.

Foto: © UNHCR/Xavier Bourgois

› Een Nigeriaanse vluchteling aan het werk in het veld. De werkgelegenheid in het gebied is sinds de start van het project toegenomen. Er was hier weinig te doen. Maar nu zijn 175 vluchtelingen dagelijks bezig met het verbouwen van gewassen en het maken van briketten.

Foto: © UNHCR/Xavier Bourgois

Levenskwaliteit vluchtelingen verbeterd

In en rondom het kamp zijn er al meer dan 40.000 bomen geplant. Dit unieke project zorgt voor werkgelegenheid, schaduw, een groenere leefomgeving en voedsel voor deze vluchtelingen én de duizenden lokale bewoners in dit gebied. Daarnaast zijn er duurzame huizen gebouwd en worden er nu energiezuinige briketten gebruikt in plaats van brandhout om mee te koken.

^ Een Nigeriaanse vrouw draagt haar kind op haar rug terwijl ze nieuwe bomen plant. Deze foto is twee jaar na de start van het project gemaakt, in januari 2019.

Foto: © UNHCR/Xavier Bourgois

< Neembomen worden vaak 'wonderbomen' genoemd omdat je alle delen kunt gebruiken en omdat de olie uit de vruchten veel vitamines en antioxidanten bevat. De jonge boompjes worden gekweekt in een kwekerij in het kamp.

Foto: © UNHCR/Xavier Bourgois

(Advertentie)

HOE ZIET U DE TOEKOMST VOOR MENSEN OP DE VLUCHT?

UNHCR
De VN-Vluchtelingenorganisatie

Foto: © UNHCR/Anthony Karumba

Nu een gevlucht kind, later een neurochirurg

UNHCR is er voor alle vluchtelingen. We verlenen levensreddende noodhulp in crisissituaties. En met onderwijs en werkgelegenheid geven we mensen op de vlucht een kans om in veiligheid een nieuw bestaan op te bouwen.

Kwetsbare groepen zoals kinderen, verdienen onze extra aandacht. Meer dan de helft van de mensen op de vlucht is kind. Eén van hen is de 16-jarige Esther. Samen met haar moeder ontvluchtte ze de oorlog in Zuid-Soedan. Ze woont nu in een

vluchtelingenkamp in Kenia en heeft één droom. "Ik wil de eerste vrouwelijke neurochirurg van Zuid-Soedan worden en teruggaan om mijn land op te bouwen."

Een nalatenschap maakt grote impact

Met een nalatenschap kunt u een groot verschil maken voor generaties van mensen op de vlucht. Kinderen zoals Esther kunnen hun droom waarmaken en weer naar school gaan. Zo bouwen ze, ook in tijden van oorlog en conflict, aan hun toekomst en die van hun land.

Neem vrijblijvend contact op

Wilt u weten wat uw nalatenschap voor mensen op de vlucht kan betekenen? Neemt u voor een vrijblijvend gesprek contact op met **Karien Jeekel - van Acker** via **06 5790 6054** of per e-mail via **jeekel@unhcr.org**. Zij staat u graag te woord.

GASTCOLUMN

In deze gastcolumn vertellen Nederlandse medewerkers over hun ervaringen tijdens hun werk voor UNHCR.

Deze keer:

Joep Merkx

PERSONALIA

Naam

Joep Merkx

Woonplaats

Bogotá

Functie

Representative

“Drie jaar geleden werd de vrede getekend in Colombia. We dachten dat het toen wel beter zou worden hier. Maar als je kijkt naar de situatie in Colombia, dan zie je dat in veel gebieden nog steeds gewapende troepen aanwezig zijn, die de FARC vervangen hebben. Hierdoor zijn er sinds 2016 helaas weer nieuwe ontheemden, die op de vlucht zijn voor het geweld.”

“Bovenop de binnenlandse problemen is er een grote toestroom van 1,7 miljoen vluchtelingen uit Venezuela. Sommigen blijven hier, anderen trekken verder naar buurlanden. Mensen lopen vaak enorme afstanden om in veiligheid te komen, de zogenaamde *caminantes*.”

Kinderen liepen 20 kilometer voor eten

“Er is een verhaal dat me echt is bijgebleven. Een groep Venezolaanse meisjes moest 20 kilometer lopen, op zoek naar hulp. Hun moeder had gezegd: “Loop maar naar de school in Colombia, want daar is eten.” Ze kwamen uitgeput en hongerig aan en gelukkig konden we hen helpen. Bij de school is een soort gaarkeuken van UNHCR, waar veel vluchtelingenkinderen eten. Het maakt echt indruk om te zien in welke erbarmelijke omstandigheden deze mensen de grens over komen.”

Zo helpen we vluchtelingen

“In Colombia zijn we aan de grens met Venezuela, Panama en Ecuador aanwezig. Hier bieden we samen met de regering noodopvang, humanitaire hulp en ook bescherming aan alleenstaande kinderen. Daarnaast helpen we mensen op juridisch en praktisch vlak. We helpen hen een vluchtelingenstatus aanvragen en maken hen duidelijk wat hun rechten zijn en hoe de situatie in Colombia is. Ook helpen we hen aan een verblijfplaats tot ze terug kunnen naar Venezuela.”

Enorme vluchtelingenstroom zet door

“Deze vluchtelingen crisis is gigantisch. Als het zo doorgaat spreken we aan het einde van dit jaar wellicht over 5,5 tot 6 miljoen mensen die Venezuela ontvluchten naar de landen in de regio. UNHCR in Colombia zet alle zeilen bij om deze mensen op te vangen. Uw hulp maakt dit mede mogelijk en daar ben ik u dankbaar voor.”

Joep Merkx heeft sinds 1989 voor UNHCR in verschillende landen gewerkt. Op dit moment is hij Representative (operationeel directeur) in Colombia.

Dank u wel!!

ACHTER IEDER PERSOON OF GEZIN OP DE VLUCHT SCHULT EEN EIGEN VERHAAL. IN IEDER MAGAZINE DELEN WE ÉÉN VAN DEZE VERHALEN MET U. DEZE KEER HET VERHAAL VAN VIVIANA (30) UIT VENEZUELA.

Het voelt alsof mijn leven in de

Viviana was 24 jaar oud toen ze afstudeerde als tandarts in Venezuela. Eindelijk, na jaren van hard werken en studeren, had ze haar droom bereikt. Haar vrienden en familie waren trots op haar. Ze had een mooi appartement in de stad en de toekomst lag aan haar voeten.

Maar Viviana's dromen vielen in duigen toen de hyperinflatie de Venezolaanse economie verwoestte. Politiek geweld bedreigde de levens van Venezolanen en basisbenodigdheden als voedsel en medicijnen werden onbetaalbaar. De situatie werd zo uitzichtloos dat Viviana drie jaar geleden besloot te vluchten. "Ik had bijna niets bij me toen ik vluchtte," vertelt ze.

Dakloos

Toen ze aankwam in Boa Vista, Brazilië, huurde Viviana een klein appartement voor zichzelf en haar moeder. De crisis werd erger en de situatie van de twee vrouwen verslechterde. Viviana kon niet genoeg werk vinden om de huur te

blijven betalen. De vrouwen raakten dakloos en vroegen UNHCR om hulp.

UNHCR biedt Venezolaanse vluchtelingen basisvoorzieningen, zoals onderdak, beddengoed, hygiëne-items en voedsel. Viviana en haar moeder wonen nu in een UNHCR vluchtelingenkamp waar 6.000 vluchtelingen leven. Ze wonen in een Refugee Housing Unit (RHU). Ondanks de ellende van het vluchten, blijft Viviana positief en probeert ze haar huis gezellig te maken. "Ik heb wat gekleurde lakens en versieringen opgehangen."

Geholpen bij bevalling

In het vluchtelingenkamp leeft Viviana samen met Venezolanen die vroeger net

Foto's: © UNHCR/Vincent Trembeau

Wat is een Refugee Housing Unit?

U las dat Viviana in een Refugee Housing Unit (RHU) woont. Dit is een duurzame prefab woning, ontwikkeld door UNHCR en de IKEA Foundation. Een RHU is geschikt voor 5 personen en heeft een langere levensduur dan een tent. Het biedt vluchtelingen een waardig en veilig onderkomen. De panelen zijn gemaakt van gerecycled plastic. Ze zijn licht en isoleren tegen warmte en kou. In het dak zijn zonnepanelen verwerkt, waardoor de LED-lamp binnen meer dan 6 uur licht geeft. De woonunits kunnen worden gecombineerd om grotere ruimtes te bouwen, zoals klinieken en klaslokalen. Ook kunnen ze worden gedemonteerd en hergebruikt.

unhcr.nl/rhu

COLOFON

Het UNHCR Magazine wordt uitgegeven door UNHCR Nederland en is er voor alle donateurs en supporters van de VN-Vluchtelingenorganisatie. Het magazine verschijnt twee keer per jaar.

Foto cover

© UNHCR/ Xavier Bourgois

Artdirection & Vormgeving

Massive Atrack, Roger Peters

Aan dit nummer werkten mee

- Saskia Baar
- Claire de Rooij
- Joep Merckx
- Sabrina Langerak
- Sandra van Houten
- Sasha Lukasik
- Joyce van Klooster
- Eshara Kohli
- Bo Weterings
- Linda van der Torre

Drukwerk

Mailtraffic

Reactieadres

Postbus 18815
2502 EV Den Haag
donateursnl@unhcr.org

Donateurslijn

070 250 18 15

Website

www.unhcr.nl

Social media

- UNHCR.Nederland
- unhcr_nederland
- @UNHCR_Nederland
- UNHCRNetherlands

pauzestand staat

“Een keer hebben we een vrouw geholpen bij haar bevalling. We helpen elkaar hier.”

zo leefden als zij. Onder hen bevinden zich accountants, ingenieurs, huisartsen en docenten. Professionals die net als zij de onvoorstelbare keuze moesten maken om hun land te verlaten. Ondanks dat het leven moeilijk is in het vluchtelingenkamp, heerst er ook een gevoel van saamhorigheid. “Ik ben medisch vrijwilliger in het kamp,” vertelt Viviana. “Een keer hebben we een vrouw geholpen bij haar bevalling. We helpen elkaar hier.”

Maar er is een verschil tussen dit leven en de toekomst waar Viviana zo lang naartoe heeft gewerkt. “Het voelt alsof mijn leven in de pauzestand staat en ik hoop dat op een dag mijn droom uitkomt. Ik wil terug naar een beter Venezuela.”

^ Amal zorgt voor haar kleine zusje. Haar familie is gevlucht binnen de Syrische landsgrenzen. Het conflict in Syrië duurt al 9 jaar en meer dan 11.7 miljoen mensen zijn ontheemd geraakt in het land.

Foto: © UNHCR/Antwan Chnkjji

UNHCR

De VN-Vluchtelingenorganisatie